

SỰ ĐẦU TƯ

...để có vài phút này với anh chị em. Và tôi biết ơn Anh Pearry vì lời mời này được có mặt ở đây, và vì tất cả sự hợp tác của anh chị em.

² Tôi nghĩ đây là chuyến thăm thứ ba của chúng tôi đến thành phố tốt đẹp của các bạn. Chúng tôi luôn thấy những người ở đây thân thiện, và luôn luôn nói, đưa tay ra, cho dù họ biết anh em, hay không. Tôi đã đến thăm một số nơi kinh doanh, và thật tốt đẹp. Luôn luôn có vẻ khác biệt hơn là ở trên miền bắc lạnh giá; họ thấy tôi đi vào, họ cứ chờ đợi anh em và đi ra, và tất cả chỉ thế thôi. Nhưng anh em rất hiếm khi đến thăm một nơi trừ khi người nào đó nói, “Cảm ơn anh! Hãy trở lại và gặp lại chúng tôi nhé!” Tôi thích điều đó.

³ Thế thì, tôi nghĩ rằng Anh Pearry ở đây, như tôi sẽ gọi anh ấy như thế, chỉ...Tôi lớn tuổi hơn cha anh ấy, vì vậy tôi có thể gọi anh ấy là Anh Pearry. Chúng tôi hầu như không biết chàng trai, chỉ dựa trên sự giới thiệu của con trai tôi, Billy Paul, người đã đi học với anh ấy. Nhưng nếu có người nào trong thành phố này, hay gần đó, trong phạm vi của vô tuyến truyền hình, mà sẽ bị hư mất vào ngày sau rớt, điều đó sẽ không xảy ra bởi vì Anh Pearry đó đã không đưa ra mọi nỗ lực để cố gắng đưa mọi người đến với Đấng Christ. Anh ấy chắc chắn không để lại một viên đá sỏi nào cả. Và tôi coi đây là một đặc ân lớn được ở đây.

⁴ Khi Anh Pearry nói với tôi, tôi sẽ “nói trong một bữa tiệc nhỏ” mà anh ấy đang có, mà một số đồng nghiệp kinh doanh của anh ấy sẽ có mặt ở đây.Ồ, tôi chắc chắn không phải là một diễn giả. Tôi—tôi không tuyên bố là thế, nhưng tôi nghĩ tôi sẽ làm vậy. Thật là một vinh dự cho tôi, sau khi có một lời mời như thế, để nói chuyện với—với...các đồng nghiệp kinh doanh của anh ấy.

⁵ Tôi có đặc ân đi lại khắp thế giới, vòng quanh thế giới. Và tôi nói nhiều về các Hội Thương Gia Phúc Âm Toàn Vẹn. Và tôi biết đây chỉ là một thời gian ngắn của sự thông công, vì vậy tôi muốn diễn tả điều gì đó mà sắc sảo một lần. Có một người đàn ông, sau

khi tôi đã nói xong... Tất cả đều là những thương gia. Và, vì vậy, bên ngoài có một người đến với tôi, và anh ta nói, “Ông là một thầy giảng, phải không?”

Và tôi nói, “Vâng, thưa ông.”

6 Ông ấy nói, “Anh lảng vảng quanh với những thương gia này để làm gì?”

Tôi nói, “Tôi là một nhà kinh doanh.”

Vì vậy ông ấy nói, “Ồ, anh à?”

Và tôi nói, “Vâng, tôi—tôi là một thương gia.”

Nói, “Anh ở trong lĩnh vực kinh doanh gì, thưa ông?”

Và tôi nói, “Bảo đảm Sự sống Đời đời.”

7 Và ông ấy đã không hiểu đúng ý tôi. Tôi đã nói thật nhanh. Ông nói, “Ồ, sự—sự Bảo hiểm Sự sống Đời đời.” Tôi không bao giờ nói bảo hiểm; Tôi đã nói sự đảm bảo, và ông ấy... Nhưng tôi không hề nói với ông ấy. Và ông nói, “Sự sống Đời đời à,” nói, “tôi không biết. Tôi không tin tôi đã từng nghe về nó trước đây.”

Tôi nói, “Thế thì thật tệ.”

Nói, “Ồ,” ông ấy nói, “tổng hành dinh ở đâu?”

Tôi nói, “Thiên đàng.”

8 Tôi vẫn còn trong công việc đó. Tôi muốn nói về một hợp đồng với bất cứ ai trong anh em, sau khi buổi nhóm kết thúc, tối nay. Tôi rất say mê với công việc của mình. Và, vì vậy, và tôi chưa bao giờ nói bây giờ, “bảo hiểm,” tôi nói, “sự bảo đảm.”

9 Bảo hiểm thì ổn thôi, hiểu đấy. Tôi nhớ... Dĩ nhiên, tôi không có vào lúc này.

10 Tôi nhớ, sau khi tôi kết hôn, vợ tôi và tôi đang ngồi trong nhà, một ngày nọ. Và một người bạn tốt của tôi... Em trai tôi là một nhân viên bán bảo hiểm, miền Tây Nam. Chàng trai này là một nhân viên bán hàng cho hãng Prudential. Tôi đã đi học với anh ấy, chàng trai rất tốt. Anh trai của—của anh ấy viết *Phòng Cao*, vì, tôi tin anh ấy là mục sư Báp-tít, và anh ấy viết những bài báo trên tờ báo nhỏ gọi là *Phòng Cao*. Những người rất tốt. Vì vậy, anh ấy đến gặp tôi, một ngày nọ, và anh nói, anh nói, “Billy, tôi—tôi nghe nói rằng anh có một lần hơi khó chịu về bảo hiểm.”

Và tôi nói, “Vâng.”

11 Anh ấy nói, “Nó hầu như cho anh một cảm giác hơi chua xót đối với họ chẳng?”

Tôi nói, “Không, không chính xác.”

Anh ấy nói, “Tôi nghĩ tôi sẽ đến và nói một hợp đồng với anh, Billy à.”

12 Và tôi nói, “Ồ,” tôi nói, “Wilmer, cảm ơn,” tôi nói, “nhưng tôi—tôi có sự đảm bảo.”

Và anh ấy nói, “Ồ, tôi xin lỗi.”

13 Và vợ tôi nhìn quanh tôi, như thể tôi là một kẻ đạo đức giả. Cô ấy biết tôi không mua gì cả. Cô ấy nhìn tôi thật kinh ngạc. Tôi đã nói...

14 “Ồ,” anh ấy nói, “tôi xin lỗi, Billy.” Anh ấy chắc hẳn nghĩ tôi đã mua nó với em trai tôi, Jesse. Và tôi đã nói...

Vợ tôi nhìn tôi. Và anh ấy...Tôi nói, “Vâng, tôi có sự đảm bảo.”

Và anh ấy nói, “Với hãng nào vậy?”

Và tôi đã nói với anh ấy điều tương tự, “Sự sống Đời đời.”

Và anh ấy nói, “Ồ,” nói, “có hãng đó à?”

15 Và tôi nói, “Vâng. Tôi có: Sự bảo đảm phước hạnh, Chúa Jêsus là sự đảm bảo của tôi!Ồ, thật là một sự ném trước vinh quang Thiêng liêng! Tôi là người kẻ tự của sự cứu rỗi, được mua chuộc bởi Đức Chúa Trời, Được sanh ra bởi Thánh Linh Ngài, được rửa sạch trong Huyết Ngài.

16 Anh ấy nói, “Billy, điều đó rất tốt. Tôi đánh giá cao điều đó. Nhưng điều đó sẽ không đưa anh lên đây trong nghĩa địa.”

17 “Nhưng,” tôi nói, “nó sẽ đưa tôi ra ngoài. Tôi không lo lắng...”
Ừ-m. Vâng. Tôi không lo lắng về việc đi vào; nó đang đi ra.

18 Tôi vẫn muốn bàn về một hợp đồng với anh em, sau buổi nhóm, nếu...Tôi chắc chắn Nó đúng.

19 Bây giờ, tôi thường mời dân sự đứng khi chúng ta đọc Lời, nhưng, tối nay, tôi sẽ cố gắng bỏ qua điều đó bởi vì nó rất—rất khó cho anh em để đứng vững. Nhưng ngay trước khi chúng ta đọc Lời, chúng ta hãy cúi đầu trong giây lát, khi chúng ta nói

với Tác Giả của Lời. Như chúng ta hầu như đang đùa cợt với nhau, và hầu như thư giãn, hay, như chúng ta gọi nó, “có thì giờ nghỉ ngơi sau phép tắc lễ nghi.” Vì vậy chúng ta hãy đứng trên phương diện thiêng liêng bây giờ, và sự chân thành, và hướng lòng chúng ta về phía Thiên đàng khi chúng ta mở Lời. Bây giờ bất cứ người nào có thể cử động bàn tay của mình đều có thể mở Kinh Thánh, nhưng không có ai thực sự có thể mở sự hiểu biết ngoài Đức Thánh Linh vĩ đại, vì vậy chúng ta hãy nói với Ngài.

²⁰ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con chắc chắn phần khởi, tối nay, được nhóm lại ở đây với nhóm người này, phía bên này của cõi Đời đời, và có sự thông công tốt đẹp này. Và khi chúng con ngồi quanh những chiếc bàn này, tối nay, nhìn nhau, và những đồng nghiệp thương gia và—và những Cơ-đốc nhân, chúng con biết rằng sẽ có một thời gian khác mà chúng con sẽ gặp nhau. Chúng con tin rằng tất cả chúng con sẽ có mặt tại Đó, mọi người có mặt tại Tiệc cưới lớn trên không trung, khi Vua sẽ đi ra, lau hết nước mắt khỏi mắt chúng con, và nói, “Được lắm, hỡi các đầy tớ tốt lành và trung tín của Ta, hãy vào hưởng sự vui mừng của Chúa, điều đó đã được chuẩn bị cho các người từ khi sáng thế.”

²¹ Nếu có người nào đó, Chúa ôi, mà không biết Ngài theo cách đó, và con cầu nguyện tối nay rằng điều gì đó sẽ được thực hiện hoặc được nói mà sẽ khiến họ thay đổi cách suy nghĩ của họ, quay lại với Ngài; cho dù nó hiện diện ở đây, hay bằng phương—phương tiện truyền hình, hoặc bằng những băng ghi âm sẽ được phát ra từ điều này.

²² Xin ban phước cho chúng con giờ này, và ban phước cho việc đọc Lời Ngài. Xin hướng lòng và suy nghĩ của chúng con về sự kết thúc của đời sống này, và tình trạng của chúng con sẽ như thế nào vào lúc đó. Vì chúng con chắc chắn, Cha ôi, rằng tất cả chúng con phải rời khỏi thế gian này. Chúng con là những người phạm, và chúng con hãy nhìn lên Đấng Đời đời, Đấng duy nhất có thể ban cho chúng con Sự sống vượt ra ngoài giới hạn này. Chúng con cầu xin điều đó qua Danh của Con Ngài, Chúa Jêsus Christ. A-men.

²³ Tôi muốn anh em tập trung chú ý, trong giây lát bây giờ, đến

việc đọc Lời Đức Chúa Trời. Tôi muốn bắt đầu đọc từ Phúc âm Thánh Mác, tôi nghĩ chương thứ 10, và bắt đầu với câu thứ 17.

Và khi Ngài đang ra đi, có một người đang chạy đến với Ngài, và quì xuống...và cầu xin Ngài, thưa rằng, Thưa Thầy Nhân Lành, tôi sẽ làm chi cho được hưởng sự sống đời đời?

...Chúa Jêsus phán cùng người, “Sao người gọi Ta là nhân lành? chỉ có một đấng nhân lành, và đó là, Đức Chúa Trời.

Người biết các điều răn, Đừng phạm tội tà dâm, Đừng giết người, Đừng trộm cắp, Chớ làm chứng dối, Chớ lừa dối, Hãy hiếu kính cha mẹ người.

Và người trả lời và thưa với Ngài rằng, Thưa Thầy, tôi đã giữ tất cả những điều này từ khi tôi còn nhỏ.

Bấy giờ Đức Chúa Jêsus nhìn chung quanh mình thấy người mà yêu, bèn phán cùng người rằng, Người còn thiếu một điều: hãy đi, bán hết gia tài mình, và đem cho người nghèo, và người sẽ được những kho báu ở trên trời: rồi hãy đến, và vác thập tự giá mình, mà theo Ta.

Và nét mặt người này rầu rĩ về lời nói đó, và đi ra buồn bã: vì người có nhiều của cải lắm.

24 Cầu xin Chúa thêm ơn phước của Ngài vào Lời khi chúng ta cố gắng rút ra từ phân đoạn này và bối cảnh. Bây giờ suy nghĩ về chủ đề ở với những thương gia, và luôn luôn tôi nghĩ rằng những thương gia luôn quan tâm đến—đến những sự đầu tư tốt, vì vậy tôi gọi một đề tài bây giờ trong giây lát tiếp theo: *Sự Đầu Tư*.

25 Một thương gia giỏi luôn tìm kiếm một—một sự đầu tư tốt, đúng đắn. Nếu không, thì anh ta không phải là một nhà kinh doanh giỏi. Người đó phải tìm kiếm điều gì đó có thật.

26 Và tôi muốn nói chuyện với anh chị em về lời mời mà tôi đã trao cho anh chị em cách đây một lát, về hợp đồng Sự sống Đời đời này, như tôi đã tự giới thiệu như một—một thương gia. Và tôi có một công việc, và tôi muốn nói chuyện với anh em một lát về điều đó. Và một vài câu Kinh Thánh tôi đã viết ra ở đây, và phân

đoạn, tôi muốn sử dụng những điều này trong chốc lát, những ghi chú này.

²⁷ Nó không phải là một—một công việc tốt để chơi trò may rủi. Bất cứ người nào cũng biết điều đó, rằng cờ bạc không phải là một công việc tốt, bởi vì nó đang chiếm lấy một cơ hội. Anh em không bao giờ, hay hiếm khi nhìn thấy một con bạc...Ngày nọ anh ta là một người giàu có, và ngày hôm sau anh ta đi ăn xin. Vì vậy anh em mất quá nhiều cơ hội, để—để đánh bạc. Tôi nghĩ một—một—một người đánh bạc là—chỉ đơn giản là sống dựa trên sự thúc đẩy của thời điểm này, và không hướng về tương lai, nếu không anh ta sẽ không đánh bạc.

²⁸ Và tôi cũng không tin vào một số sự đầu tư làm giàu qua đêm này, bằng cách kinh doanh không xác định nào đó. Bây giờ, bất kỳ doanh nhân giỏi nào ắt sẽ không liều lĩnh nhận lấy một cơ hội như thế, có thể dựa trên tiền tiết kiệm của—của bạn, tiền kiếm được của bạn; và anh em sẽ đầu tư vào nó để làm giàu, làm giàu nhanh chóng. Và nó không xác định được. Người nào đó có loại ý tưởng nào đó, rằng, “Ở đây chúng tôi—chúng tôi có một công ty nào đó ở đây,” không có nền tảng cho nó. Tôi nghĩ một người đàn ông tốt, suy nghĩ chín chắn sẽ thật ngu dại khi cố gắng đầu tư vào một—một công ty như thế.

²⁹ Bởi vì, tôi có một người bạn, lần nọ, mà—mà đã thử làm một việc như vậy. Và, khi anh ấy làm vậy, anh—anh đã đánh mất mọi thứ anh có, và anh đã mất tất cả tiền kiếm được của đời mình. Sắp sửa nghỉ hưu, và anh ấy nghĩ, “Thôi được, tôi sẽ—tôi sẽ liều thử dịp này,” bởi vì người đó dường như đã biết mình đang nói về điều gì. Nhưng, đến lúc nhận ra, công—công ty đó chỉ là một công ty giả tạo niềm tin, và không có cổ phiếu hay không có gì cả, vì vậy anh chàng tội nghiệp đã mất tất cả những gì anh ta có.

³⁰ Vì vậy tôi nghĩ, nếu một người muốn đầu tư tốt, trước tiên anh ta nên kiểm tra công ty của mình, hoặc bất cứ điều gì anh ta đầu tư vào, và tìm thấy những gì mình sẽ làm. Tôi nghĩ bất kỳ người nào suy nghĩ nhạy bén sẽ làm thế.

³¹ Và rồi một lần nữa, trước khi tôi tiếp tục, tôi muốn nói, không phải là một ý kiến hay để giữ tiền trong túi của mình. Nhiều người nói, “Tôi sẽ—tôi sẽ bỏ nó vào túi của tôi, và tôi—tôi...và

tôi đã có được nó.” Nhưng, các bạn biết đấy, các bạn là những thương gia nam và nữ, các bạn không nghĩ trong giới hạn đó. Và đó không phải là điều tốt, bởi vì nó có thể bị đánh cắp.

³² Tốt nhất là để nó được lưu hành. Giống như Chúa đã phán, một lần nọ, Ngài ban cho rất nhiều ta-lâng, và như vậy, và rồi người ấy...họ đã đầu tư với nó. Và những ai đã đầu tư tốt, đúng đắn, Ngài ban cho họ tiền lãi cổ phần. Nhưng khi một người nói, “Tôi—tôi chỉ giữ nó. Tôi—tôi không muốn liều lĩnh về nó. Tôi—tôi—tôi cất nó vào túi. Hay là, tôi đã chôn nó ở đâu đó.” Rồi Ngài đã lấy những gì Ngài đã ban cho ông, và đưa nó cho người mà đã thu được nhiều lợi nhuận hơn, mà đã đưa nó vào một khoản đầu tư tốt. Và đó là cách làm của Chúa chúng ta.

³³ Bây giờ, nhưng nếu các bạn định đầu tư vào điều gì đó mà các bạn muốn chắc chắn, các bạn sẽ tìm thấy công ty nào đó tốt, đáng tin cậy mà đã được chứng minh rằng nó sẽ trả hết ngay. Bây giờ, đó là một sự đầu tư tốt, đúng đắn. Sau khi bạn đã kiểm tra công ty, bạn biết nguồn gốc của nó, đã nói chuyện với người nào đó đã làm ăn với công ty này, và nghe lời chứng của mọi người, “Đó là một trăm phần trăm. Họ luôn luôn chia lợi tức đúng kỳ. Và—và có một nguồn vốn lớn đằng sau nó, mà công ty sẽ không bị phá sản.” Và đó là một sự đầu tư tốt, đúng đắn. Và vậy thì, suốt cuộc đời, người ta đã được dạy điều đó.

³⁴ Bây giờ chúng ta đang nói về lời Kinh Thánh tối nay, về một chàng trai trẻ Hê-bơ-rơ, đó là một—một loại thanh niên giàu có. Chàng có thể đến từ một gia đình thật tốt, không nghi ngờ gì. Lời làm chứng của anh cho thấy rằng anh đến từ một—một gia đình tốt. Chàng được gọi, trong Kinh Thánh, “nhà cai trị trẻ tuổi giàu có.” Tôi sẽ thay đổi nó tối nay, chỉ một chút, nói, “một thương gia trẻ giàu có,” bởi vì chàng có một công việc kinh doanh, và chàng quan tâm đến—đến việc kinh doanh. Và không nghi ngờ gì cha chàng là một doanh nhân thành đạt lớn, nếu không chàng có lẽ đã không có những gì ông có. Nhưng chàng đã được nuôi dưỡng để—để trở thành một thương gia.

³⁵ Và chàng đã thấy điều gì đó trong Người trẻ tuổi xứ Ga-li-lê này, Tiên Tri trẻ tuổi này bởi Danh của Jêsus người Na-xa-rét. Không nghi ngờ gì chàng đã nghe thầy tế lễ của mình nói về Ngài,

và có thể chống lại Ngài. Nhưng khi chàng có cái nhìn đầu tiên về Chúa Jê-sus, có điều gì đó về Ngài khác với bất kỳ người nào khác.

³⁶ Và tôi nói điều này, như một Cơ-đốc nhân, nó thật sự không thay đổi. Chúng ta có những nhà thần học vĩ đại trong xứ, khắp thế giới, chúng ta đã có họ trong hàng ngàn năm, mà có thể giới thiệu cho chúng ta một—một tín điều. Và họ được học trong những tín điều đó, và một giáo hội mà—đó là một giáo hội được thiết lập tốt. Nhưng đó vẫn không phải là chủ trương của tôi—của tôi tối nay. Tôi đang nói về Sự sống Đời đời.

³⁷ Và chàng trẻ tuổi này, biết rằng chàng là một thành viên của giáo hội, nhưng thấy trong Chúa Jê-sus điều gì đó khác hẳn. Vì vậy anh được ban cho cơ hội để đầu tư, khi anh tìm thấy Chúa Jê-sus và thấy những gì Ngài đang làm. Và đã đọc Kinh Thánh của mình, và thấy trong Chúa Jê-sus rằng điều mà anh đã nghe các vị tiên tri của mình đã đọc trong nhà thờ của mình, và chúng là gì. Và anh không nghi ngờ gì đã nghiên cứu điều đó. Và rồi khi anh thấy trong Chúa Jê-sus người Na-xa-rét này, mà được cho là ở giữa dân sự, là Đấng Tiên Tri, anh đã thấy điều gì đó trong Người này mà đã xác nhận Ngài với lời Kinh Thánh.

³⁸ Và tôi nghĩ, ngày nay, nó đã không thay đổi quá nhiều. Những độc giả Kinh Thánh và những người yêu mến Kinh Thánh, khi chúng ta thực sự có một cái nhìn thoáng qua trong trí thức của mình, về Chúa Jê-sus là gì và Ngài là gì, nó thay đổi toàn bộ thái độ của chúng ta. Không có ai giống như Ngài, cho dù tốt thế nào đi nữa. Chúng ta nói rằng chúng ta hiểu rằng Ngài... Chúng ta cho rằng Ngài không có nhiều trường lớp, và Ngài đã nói chuyện như một người bình thường, và ăn mặc như một người bình thường, và sống với một người bình thường. Nhưng tuy nhiên có điều gì đó nổi bật về Người này, và nó đã thu hút sự chú ý của anh chàng trẻ tuổi này. Như vậy, rằng, anh ta có tất cả sự giàu có của thế gian, có lẽ, mà anh ta cần và sẽ sử dụng trong suốt cuộc đời của mình, và anh đã rất thỏa lòng với điều đó. Nhưng anh đã thấy rằng Người này nhìn vào tương lai và nói với họ những điều sẽ đến, và xác nhận chính Ngài trong Kinh Thánh, và Đức Chúa Trời đã xác nhận chính Ngài trong Con Người.

39 Bây giờ không có một người nào sống, mà là trong tâm trí đúng đắn của chàng, nhưng điều mà luôn luôn tự hỏi chàng đến từ đâu, chàng là ai, và chàng đang đi đâu? Đã có nhiều sách được viết ra, các triết gia đã đứng lên và sa ngã. Nhưng chỉ có một Quyển Sách mà sẽ nói cho anh em biết anh em là ai, anh em đến từ đâu, và anh em đang đi đâu, và đó là Kinh Thánh. Đó là Sách duy nhất. Trong tất cả những quyển sách tốt đẹp mà chúng ta có, anh em có thể coi chúng như rác, mỗi quyển. Đây là Lẽ thật. Bất cứ điều gì trái ngược với Điều này đều không đúng. “Trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ta sẽ không bao giờ qua đi. Mọi lời nói của con người sẽ là lời nói dối; lời của Đức Chúa Trời sẽ là đúng.”

40 Và khi anh em thấy điều gì đó rất chắc chắn trước anh em, và lời Kinh Thánh đã hứa cho ngày đó, Đấng Mê-si đó là gì. Và người thanh niên này đã thấy điều đó được xác nhận bởi Đức Chúa Trời, thì điều đó làm cho Chúa Jêsus khác hẳn với bất cứ người nào khác mà chàng đã từng thấy. Vì vậy, chàng đã được ban cho cơ hội.

41 Khi chàng tìm thấy Chúa Jêsus, và có lẽ đã thấy Ngài trong các buổi nhóm của Ngài và sự hầu việc của Ngài, chàng chạy đến với Ngài và sấp mình xuống dưới chân Ngài, cho thấy thái độ đến gần của chàng là đúng đắn.

42 Và chàng nói, “Thưa Thầy Nhân Lành, tôi có thể làm gì để có Sự sống Đời đời?” Vậy thì đó là vấn đề. Không phải tiền của chàng, hay không, “Tôi có thể gia nhập giáo hội của Ngài không, thưa Ngài? Hay tôi có thể thuộc về tổ chức của Ngài không?” Nhưng, “Tôi phải làm gì để có Sự sống Đời đời?” Đó là vấn đề.

43 Và chàng đã được ban cho cơ hội để tiếp nhận Nó, nhưng chàng đã có một quyết định nông nổi. Chàng đã...từ chối nó. Chàng đã không quan tâm, khi chàng tìm thấy điều gì đã xảy ra với nó. Chàng nhận ra, rằng để làm được điều này, chàng phải từ bỏ sự nổi tiếng của mình. Bởi vì, Chúa Jêsus không được ưa chuộng, không tin giữa, tôi muốn nói nhanh, chín mươi phần trăm dân chúng, hay có lẽ chín mươi lăm phần trăm là vậy. Ngài đã không được tin, như một “người có tà linh,” và bị nhiều người, gọi là, “Bê-ên-xê-bun,” một con quỷ.

44 Và, tuy nhiên, Kinh Thánh xác nhận Ngài một cách hoàn hảo. Ngài đã nhắc lại cho họ, nói, “Hãy tra xem Kinh Thánh, vì trong Chúng các người nghĩ rằng các người có Sự sống Đời đời. Và Chúng là những Lời làm chứng về Ta, hay nói Ta là Ai.”

45 Chàng trai người Hê-bơ-rơ này, được lớn lên trong một gia đình, và biết rằng Kinh Thánh đã—đã nói với họ một cách rõ ràng, những Cuộn giấy da, Đức Chúa Trời, Đức Giê-hô-va, đã phán rằng, “Nếu có một đấng nào dấy lên giữa các người, là người thiêng liêng, hay một đấng tiên tri, Ta là Chúa sẽ bày tỏ chính Ta cho người trong những khải tượng. Và nếu những gì người nói ứng nghiệm, thì hãy nghe vị tiên tri đó, vì Ta ở cùng người. Nhưng nếu nó không ứng nghiệm, thì đừng nghe nó.”

46 Đó là ngôn ngữ rõ ràng. Đó chỉ là suy nghĩ có âm thanh. Nếu người ấy đã nói điều đó, và nó không xảy ra, thì đó là một lời nói dối; Đức Chúa Trời đã không nói điều đó. Nhưng nếu người ấy nói, và nó—nó xảy ra, đó là sự thật; và không có gì hơn, chân thật hơn sự thật.

47 Vì vậy chàng trai trẻ này đã thấy điều này trong Chúa Jê-sus, và biết rằng Ngài nắm giữ những chìa khóa của Sự sống Đời đời này, và chàng muốn có Sự sống Đời đời này, nhưng chàng đã từ chối cơ hội đầu tư của mình. Chàng không quan tâm đến sự đầu tư như vậy. Mặc dầu...

48 Ngài đã được xác nhận rõ ràng rằng Ngài là Con Đức Chúa Trời. Được xác nhận một cách hoàn hảo. Trinh nữ đã chịu thai, sanh ra Con trai. Ngài đã làm mọi dấu hiệu mà Đấng Mê-si được cho là làm.

49 Nhưng để tiếp nhận Ngài, chàng phải ra khỏi truyền thống của mình. Chàng phải quay lưng lại với nó.

50 Chúng ta chỉ muốn đóng góp điều đó cho...chàng trai Do Thái này, nhưng thật tệ là chúng ta cũng phải để ý điều đó, ngày nay, cũng giống như vậy. Đó là một giá phải trả lớn. Chúng ta có thể đóng góp cho các giáo hội ngày nay. Và nhiều lần, những người tự xưng mình là những tín hữu, và không muốn tự phân rẽ và lìa khỏi những việc thuộc về thế gian, như người cai trị trẻ tuổi này được yêu cầu làm, để có chính sách về Sự sống Đời đời. Tuy

nhiên, sau khi, chúng ta cũng thấy Nó được xác nhận rõ ràng bởi Kinh Thánh, rằng các Chính sách vẫn đang được ban cho bất cứ ai muốn nhận lãnh Nó.

51 Như tôi đã nói, chàng đã thấy điều gì đó trong Chúa Jêsus, không ai có được, nhưng cái giá phải trả quá lớn đến nỗi chàng không muốn trả giá.

52 Ngày nay cũng vậy. Như tôi tin, tối nay, tôi có thể đang nói với những giáo phái khác nhau, Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Công giáo Rô-ma, Chính thống Do Thái, đạo Phật, hơn nữa, đó là những người kinh doanh của các thành phố. Nhưng có, thực sự, khi anh em nhìn thấy điều gì đó với đôi mắt của chính mình, mà Kinh Thánh xác nhận là sự thật; chúng ta sẽ là những người vô lý nhất, rằng, nếu chúng ta quan tâm đến Sự sống Đời đời, để rời từ chối Nó. Đó sẽ là một—một quyết định nông nổi giống như người thanh niên này đã làm. Nhiều lần, ngay cả hàng giáo phẩm của chúng ta ngày nay cũng phạm phải sai lầm nông nổi này, mặc dù những học giả lịch sử bảnh bao trong những tín điều, mà biết điều đó từ A đến Z. Nhưng, hãy nhớ, những thầy tế lễ đó trong thời đó cũng biết những cuộn giấy da, từ A đến Z, nhưng họ đã không thấy những gì người thanh niên này đã thấy.

53 Và chàng đã quan tâm đến—đến Chúa Jêsus ban cho chàng Sự sống Đời đời. Nhưng khi chàng nhận ra điều gì sẽ khiến chàng phải trả giá, thì chàng không quan tâm.

54 Anh em biết đấy, Kinh Thánh nói với chúng ta, trong thời đại này mà chúng ta đang sống. Như Anh Pearry đây ơn nhất của chúng ta ở đây đã giải thích cho chúng ta, rằng anh ấy tin rằng đó là trong những ngày sau rốt. Tôi chắc chắn, tin chắc điều đó với cả tấm lòng. Tôi tin Kinh Thánh xác nhận điều đó.

55 Tôi tin rằng—rằng—rằng khoa học xác nhận điều đó. Các nhà khoa học nói, “Còn ba phút nữa là đến nửa đêm.” Các—các... Các chương trình của chúng ta mà chúng ta thấy trên ti-vi và—và trên đài phát thanh, và—và cách mà dân sự chúng ta đang hành động, đó là...

56 Như tôi đã nhận xét ở đây hay nơi nào khác, điều đó nhắc nhở tôi, về tất cả những gì họ làm, nó nhắc tôi nhớ về một cậu bé

đi qua nghĩa địa vào ban đêm, huýt gió, cố gắng làm cho chính mình nghĩ rằng cậu không sợ, nhưng cậu rất sợ.

57 Đó là vấn đề với tất cả sự quay lưng của chúng ta với tất cả những gì chúng ta đang làm ngày hôm nay, về tất cả sự thực hiện phổ biến của chúng ta. Chúng ta đang cố gắng làm cho mọi người nghĩ rằng chúng ta không biết rằng giờ đã đến gần, nhưng chúng ta biết nó là vậy. Các nhà khoa học của chúng ta biết điều đó. Chúng ta...Ngũ giác đài biết. Tất cả, tất cả chúng ta đều biết rằng có điều gì đó sắp xảy ra. Anh em, anh em có thể cảm thấy điều đó ngay trong bầu không khí, và chúng ta biết nó đã gần rồi.

58 Và Kinh Thánh của chúng ta nói với chúng ta, trong Khải huyền chương 3, rằng hội thánh trong thời đại này sẽ được nhận dạng giống như chàng trai trẻ, giàu có, người Hê-bơ-rơ này, “giàu có, không cần gì cả,” Thời đại Lao-đi-xê này. Nếu tình cờ có những mục sư truyền đạo ở đây, hay những độc giả Kinh Thánh. Đây là Thời đại Lao-đi-xê. Và nó nói, “Bởi vì ta giàu có, ngồi như một nữ vương, không cần gì cả.” Ngài phán, “Người không biết rằng người khốn khổ, nghèo nàn, đui mù, khổ sở, lỏa lồ, mà không biết.” Điều đáng buồn của đoạn trích dẫn Kinh Thánh này là...

59 Nếu chúng ta nhìn thấy một người hay một người trên đường phố, mà bị mù và lỏa lồ và khốn khổ và tội nghiệp, đó sẽ là một—một cảnh tượng kinh khủng. Không có ai mà sẽ không chạy đến với họ nhanh hết sức, và nói, “Bạn ơi, bạn bị lỏa lồ. Bạn phải—bạn phải...Bạn bị phơi bày. Hãy đi vào, nhanh lên, và—và—và để tôi đưa cho bạn một ít quần áo. Và tôi sẽ đưa bạn đến nơi nào đó để xem liệu tôi có thể tìm một bác sĩ, để họ có thể khôi phục lại thị lực của bạn,” hoặc cố gắng làm điều gì đó cho người đó.

60 Điều gì xảy ra nếu anh em gặp một người như vậy, và họ sẽ quay lại với anh em và bảo anh em hãy lo làm việc riêng của mình? Họ thậm chí không biết họ đang ở trong tình trạng đó. Bây giờ nếu anh em theo cách đó, và biết điều đó, nó không quá tệ. Nhưng khi anh em ở trong cách đó, mà không biết điều đó, đó mới là phần tồi tệ. Anh em không thể nói với họ.

61 Và lời Kinh Thánh này phải được ứng nghiệm, như tất cả lời Kinh Thánh phải được ứng nghiệm. Kinh Thánh nói rằng đây sẽ

là tình trạng những ngày sau rớt. Và họ đã quay bỏ Chúa Jê-sus, và Ngài ở bên ngoài hội thánh, cố gắng đi vào. Từ chối nó, thật rõ ràng như người Hê-bơ-rơ trẻ tuổi này đã làm. Và đây là hội thánh dân Ngoại, hội thánh Nàng Dâu, được gọi ra, được gọi là “hội thánh Cơ-đốc” trong những ngày sau rớt, nhưng họ đuổi Ngài ra vì cùng một lý do mà thương gia trẻ người Hê-bơ-rơ này đã gạt bỏ Ngài. Giá phải trả quá lớn. Họ không thể tiếp nhận Nó.

62 Kinh Thánh nói ở đây rằng họ “giàu có,” nói họ “không cần gì cả.” Chàng trai trẻ này giàu có, không cần gì cả. “Chúng tôi là một giáo phái tốt đẹp đã có những trật tự lớn được xây dựng. Chúng tôi đã có tình anh em. Chúng tôi có tất cả *điều này, điều kia*, hay *điều nọ*. Chúng tôi đã có những tín điều của chúng ta trong hàng trăm năm. Chúng tôi đã thiết lập. Chúng tôi không cần gì cả. Đừng nói với chúng tôi bất cứ điều gì về Nó!”

63 Ồ, đó là một thái độ kiêu ngạo hơn là người trẻ tuổi này đã có. Chàng không có thái độ đó. Kinh Thánh nói, rằng, “Chúa Jê-sus đã nhìn người và yêu.”

64 Tôi tự hỏi ngày hôm nay, nếu ở giữa tất cả sự lộn xộn của chúng ta và tính thể tục của chúng ta, và tuy nhiên cố gắng nắm giữ sự tuyên xưng Cơ-đốc của chúng ta, nếu đó không phải là tình yêu thương của Đức Chúa Trời mà buộc chức vụ ở lại trên cánh đồng truyền giáo. Tôi tự hỏi nếu nó không giống như vậy, như ở đây chúng ta thấy Ngài đang gõ cửa, cố gắng đi vào. Bây giờ chúng ta tìm thấy những điều này, tất cả chúng qua các thời đại, đã xảy ra cách này.

65 Bây giờ, để tiết kiệm thời gian, nói về hợp đồng một lần nữa, và chỉ phác thảo nó tạm thời cho anh em.

66 Bây giờ chàng trai giàu có này, chàng đã không xin gia nhập hội thánh của Ngài. Chàng—chàng thuộc về giáo hội. Nó đã chứng minh điều đó.

67 Chúa Jê-sus phán với ông, “Hãy giữ các điều răn. Người biết chúng. Chớ phạm tội tà dâm. Chớ trộm cắp. Chớ nói dối, lừa dối. Và—và làm, và—và rời tôn kính cha và mẹ của các người.”

68 Và chàng trẻ tuổi này đã chứng minh rằng chàng là một—một chàng trai tốt, có văn hóa, không chỉ là một số người mà

chúng ta gọi ngày nay, một—một kẻ lưu manh. Chàng là một hình bóng tốt đẹp, được lớn lên trong một gia đình tốt. Chàng nói, “Thưa Thầy, tôi đã làm những điều này từ khi tôi còn là bé, suốt cuộc đời tôi.” Đấy, điều đó cho thấy rằng cha mẹ chàng là những bậc cha mẹ tử tế. Chàng đã đi đến một giáo hội mà tin vào việc tuân giữ các điều răn. Nhưng tuy nhiên, trong giáo hội, việc giữ các điều răn, vẫn không trả lời những gì chàng đã thấy trong Chúa Jêsus. Chàng biết.

⁶⁹ Với tín điều của chúng ta và với giáo hội của chúng ta, và việc tuân giữ các điều răn, vẫn không ban cho chúng ta Sự sống Đời đời. Nó đã không có lúc đó, nó cũng không làm điều đó ngày nay. Có điều gì đó anh em phải làm.

⁷⁰ Bây giờ, chúng ta thấy rằng đó không phải là bởi vì chàng không phải là một thành viên giáo hội. Không phải vì chàng không đúng về mặt đạo đức. Chàng có đạo đức.

⁷¹ Nhưng chúng ta có thể là một thành viên giáo hội, và đúng về mặt đạo đức, vẫn không có được Sự sống Đời đời. Không biết Lời; một số người trong họ là những nhà thần học, và những học giả, và các giáo viên trường Chúa nhật, những người giải thích Kinh Thánh, nhưng điều đó không có ý nghĩa gì cả. Sa-tan biết rõ Kinh Thánh đó hơn bất cứ ai trong chúng ta. Kinh Thánh nói, “Để biết Ngài là Sự Sống,” không phải biết Lời. “Biết Ngài là Sự Sống.” Sa-tan cũng tin và run sợ. Nhưng chúng ta phải có một kinh nghiệm về sự chết, sự chôn, và sự sống lại, từ đời sống cũ của chúng ta, đến Sự sống mới đến trong Đấng Christ. Nó chỉ đến bởi Đức Thánh Linh, Sự Sống mới.

⁷² Bây giờ chúng ta hãy điều tra một số người này qua các thời đại, đã nắm giữ chính sách này, và xem thử nó có được đền đáp hay không. Thế thì tôi chỉ muốn mang đến cho anh em, như tôi đã nói với anh em lúc ban đầu, rằng anh em nên hỏi ý kiến người nào đó khi anh em định đầu tư; tìm thấy điều gì xảy ra, điều gì, nó trả giá đúng. Anh em nên làm điều đó trong công việc của mình. Tôi muốn nói về một số người nắm giữ chính sách này.

⁷³ Tôi mang đến cho anh em sự chú ý, tối nay, trở lại trong Sáng thế ký, với một tiên tri tên là Nô-ê. Mặc dù ông đã bị cố gắng trong mọi cách ông có thể, bằng mọi cách Sa-tan có thể thử ông, để làm

cho ông từ bỏ chính sách đó; nhưng Nô-ê đã giữ lời hứa của Đức Chúa Trời, hợp đồng của Sự Sống, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán với ông rằng mọi thứ bên ngoài con tàu đó sẽ bị hủy diệt, và mặc dù điều đó dường như không bình thường đối với những người suy nghĩ hiện đại trong thời của ông.

⁷⁴ Đó là những gì làm nên Phúc âm ngày nay. Đó là sự khác thường, bởi vì Đức Chúa Trời là khác thường. Lời Ngài được thông giải khác thường với những gì chúng ta đôi khi Nó thông giải.

⁷⁵ Nhưng, như tôi đã nói trước đây, Đức Chúa Trời không cần ai thông giải Lời Ngài. Ngài thực hiện sự thông giải của Chính Ngài bằng—bằng cách làm ứng nghiệm những điều mà Ngài đã phán Ngài sẽ làm. Ngài thông giải Lời của Chính Ngài. Ngài không cần sự thông giải của chúng ta. Đó là, sự thông giải của chúng ta là những ý tưởng do con người tạo ra của chính chúng ta mà chúng ta đặt với Nó.

⁷⁶ Khi Đức Chúa Trời phán, “Hãy có sự sáng,” và có sự sáng. Điều đó không cần sự thông giải.

⁷⁷ Đức Chúa Trời phán, “Một trinh nữ sẽ chịu thai,” và nàng đã vậy. Điều đó không cần bất kỳ sự thông giải nào.

⁷⁸ Chúa Jêsus phán, “Con người đi lên Giê-ru-sa-lem và bị phó vào tay con người tội lỗi. Họ sẽ đóng đinh Ngài, và vào ngày thứ ba Ngài sẽ sống lại.” Điều đó không cần sự thông giải.

⁷⁹ Ngài phán, “Còn ít lâu và thế gian không còn thấy Ta nữa; tuy nhiên các ngươi sẽ thấy Ta, vì Ta sẽ ở cùng các ngươi, thậm chí ở trong các ngươi, cho đến tận thế, cho đến sự viên mãn.” Ngài ở đây. Nó không cần sự thông giải nào. Đó là lời hứa của Ngài.

⁸⁰ “Những công việc Ta làm người cũng sẽ làm. Kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm những việc Ta làm.” Điều đó được tìm thấy trong Thánh Giăng 14:12. Và chúng ta biết rằng điều đó đúng, vì vậy nó không cần sự thông giải nào.

⁸¹ Nô-ê, với Lời của Đức Chúa Trời, đã nắm giữ Nó, bởi vì ông là người mua bảo hiểm Sự Sống, sự bảo đảm Sự Sống. Ông đã nắm giữ hợp đồng. Và ông là người đại diện cho hợp đồng, và ông đã đi khắp nơi. Nhưng bởi vì nó không được ưa chuộng, ông không

thể làm cho bất cứ ai nắm giữ nó, chỉ là gia đình của chính ông. Ông đã...Hợp đồng của ông—của ông dường như đã lỗi thời, với dân sự. Nó dường như chống lại lý luận khoa học của thời đó. “Những cơn mưa từ trời giáng xuống.”

⁸² Trời chưa bao giờ mưa trên trái đất, anh em còn nhớ. Thế giới đã đứng vững. Chúng ta có thể chứng minh điều đó ngày nay, rằng nó đã từng đứng như vậy. Và Đức Chúa Trời đã tưới nước cho cây cối qua sự tưới tiêu, từ những con suối trong trái đất.

⁸³ Bây giờ khoa học, trong thời đó, có lẽ thông minh hơn nhiều so với bây giờ, bởi vì họ đã xây những tượng nhân sư và những kim tự tháp, và—và vân vân, những điều mà ngày nay chúng ta không thể cố gắng làm được. Chúng ta không có quyền lực nào có thể—có thể làm điều đó, nhưng họ đã xây dựng nó. Và tôi cho rằng có lẽ họ đã bắn lên mặt trăng bằng ra-đa hay bất cứ thứ gì họ có trong thời đó.

⁸⁴ Chúa Jêsus phán, “Nhu việc đã xảy ra trong thời Nô-ê,” một nền văn minh khác đã ví sánh với điều đó, “sự đến của Con Người cũng sẽ vậy.”

⁸⁵ Chúng ta thấy ở đây gần đây nơi mà họ đã đào lên một công trình cấp nước hiện đại ở đây ở Mê-xi-cô xưa, không có lịch sử về nó, chút nào. Đây, nó có thể đã có từ thời đại nào đó trôi qua.

⁸⁶ Chúa Jêsus phán, “Nhu việc đã xảy ra trong thời đó,” người khôn ngoan, thông minh. Nhưng nếu là vậy, thì sẽ có một chính sách Sự Sống được đưa ra cho dân sự. Ngài đã phán vậy.

⁸⁷ Và, Nô-ê, ông có thể không giải thích được. Như khoa học đã nói, “Chúng ta có thể lấy các công cụ và chứng minh không có mưa ở trên đó. Thưa ông, ông mất trí rồi.” Nhưng ông vẫn biết Tiếng đã phán với ông là Đức Chúa Trời.

⁸⁸ Vì vậy nếu Đức Chúa Trời đã phán, “Có nước từ trên cao xuống,” mặc dù không có nước, Đức Chúa Trời là Ê-lô-him, Đấng tự hữu. Ngài là Đấng Đầy Đủ Mọi Sự. Nếu Ngài phán, “Có thể có nước ở trên đó,” Ngài có thể đưa nước lên đó, để giữ Lời Ngài.

⁸⁹ Áp-ra-ham tổ phụ của chúng ta, là tổ phụ của nhiều dân tộc, nếu tình cờ có những người Do Thái đang ngồi gần, tự hỏi làm thế

nào dân Ngoại được mang vào, Áp-ra-ham là tổ phụ của nhiều dân tộc, “Và ông đã không lưỡng lự về lời hứa của Đức Chúa Trời qua sự không tin,” ông cũng nắm giữ một chính sách. Đức Chúa Trời đã hứa với ông, làm cha của nhiều dân tộc, không chỉ các nước Hê-bơ-rơ, mà còn các nước khác, mà ông sẽ là cha của nó.

⁹⁰ Để ý, như ông đã làm, lời hứa Đức Chúa Trời ban cho ông là vội vàng, quyết liệt. Ông đã bảy mươi lăm tuổi, và Sa-ra đã sáu mươi lăm, trước khi ông nhận được lời hứa. Nhưng ông đã tự phân rã khỏi những kẻ không tin, bởi vì ông biết mình là người kế tự sự công bình bởi ý muốn của Đức Chúa Trời, và cho dù nó mất bao lâu đi nữa!

⁹¹ Có lẽ tháng đầu tiên đã trôi qua và ông nói với Sa-ra, “Em cảm thấy thế nào?”

“Không có sự khác biệt.”

⁹² Nói “Dù sao đi nữa, chúng ta sẽ có con. Đức Chúa Trời đã phán vậy. Cứ tiếp tục và làm những chiếc tấc trẻ con. Chuẩn bị mọi thứ sẵn sàng. Đức Chúa Trời đã phán chúng ta sẽ có nó. Ổn thôi.”

Năm đầu tiên trôi qua. “Em yêu dấu, em thấy thế nào?”

“Không có gì khác.”

⁹³ “Ồ, nó sẽ là một phép lạ lớn hơn nó đã có nếu nó xảy ra trong tháng đầu tiên.”

⁹⁴ Đấy, bà đã mãn kinh khoảng mười năm khi lời hứa được ban cho. Họ không có con. Bà son sẻ, còn ông thì vô sinh. Vì vậy họ... Nhưng ông vẫn giữ chủ trương đó, bởi vì đó là Lời của Đức Chúa Trời, một lời hứa. Ngài sẽ không lìa khỏi nó. Và Kinh Thánh nói, rằng, “Áp-ra-ham đã không lưỡng lự về lời hứa của Đức Chúa Trời qua sự không tin; nhưng mạnh mẽ, dâng lời ngợi khen cho Đức Chúa Trời; biết điều này, điều kia, Ngài có thể làm điều mà Ngài đã hứa làm.” Vì vậy đứa trẻ được sinh ra, bởi vì ông đã giữ hợp—hợp đồng.

⁹⁵ Nô-ê đã giữ hợp đồng của mình, và nó đã cứu mạng sống ông. Đó là sự đền đáp. Không chỉ đời sống của ông, nhưng đời sống của gia đình ông; đã trả đủ, bằng cách cứu họ.

⁹⁶ Chúng ta hãy nói chuyện với một nhà đầu tư khác trong bảo hiểm Sự sống Đời đời này. Tiên tri Đa-ni-ên, khi chúng ta gọi nó... Nếu anh em tha thứ cho điều đó, như một sự diễn đạt thể gian; Tôi cho rằng, tôi không nên làm điều đó, tại bục giảng ở đây. Đó là cách duy nhất mà tôi biết để làm nó, “khi đã đạt đến điểm cao của khủng hoảng.” Vua Nê-bu-cát-nết-sa đã đến và đem dân Y-sơ-ra-ên đi vì họ đã lia khỏi Đức Chúa Trời. Họ đã có; vẫn đang làm mọi của tế lễ của họ.

⁹⁷ Khi Đức Chúa Trời yêu cầu họ dâng những con chiên và bò đực, và vân vân, một người, một người Do Thái tốt đẹp, bước xuống đường, với một con bò đực đực vỗ béo hoặc—hoặc—hoặc một con chiên nhỏ dưới cánh tay của mình, vào ngày chuộc tội, đã đi xuống để dâng nó cho tội lỗi của mình, ông đã thành thật khi ông giết con chiên đó, và thầy tế lễ đã đâm nó, và ông đã đặt tay trên nó, biết rằng sự sống đã được lấy đi để cứu sự sống của ông, ông đã chân thành trong điều đó. Và chừng nào ông chân thành, thì tốt thôi, nhưng đã đến lúc nó trở thành một truyền thống gia đình, thì Đức Chúa Trời phán, Ngài đã sai một tiên tri đến, tên là Ê-sai, Ngài phán, “Của lễ các ngươi, của lễ trọng, hôi thối trong mũi Ta.”

⁹⁸ Đó là nơi mọi người chúng ta đã có. Chúng ta đã gia nhập giáo hội. Mà, được rồi, chúng ta làm những điều đó. Nhưng, anh em nói, anh em có phải là Cơ-đốc nhân không? “Tôi là tín đồ Giám Lý. Tôi là tín đồ Báp-tít. Tôi là tín đồ Trưởng Lão, Ngũ Tuần, hay điều gì khác.” Đó là một truyền thống. Không có sự đi vào, trong sự chân thành, nữa. Họ sẽ không di chuyển lên, đối phó với Kinh Thánh và các thứ. Họ cứ sống theo bất cứ cách nào họ muốn. Nếu họ có một mục sư cố gắng chỉnh sửa họ, họ sẽ loại bỏ người đó. Họ không có liên quan gì với anh ta nếu anh ta không thể mang Hollywood vào trong giáo hội; những bữa tiệc, những đám lửa bịp, những bữa ăn tối súp, và mọi thứ khác; để cho phụ nữ hành động theo bất cứ cách nào họ muốn, và ăn mặc theo bất cứ cách nào họ muốn, vô đạo đức, bất cứ điều gì. Sự hấp dẫn tình dục trở thành một—một xu hướng hiện đại. Đó là một sự ô nhục.

⁹⁹ Chúa Jê-sus phán, với người đàn bà đó. Các bạn có thể là người đực hạnh hết sức, nhưng các bạn sẽ trả lời vì tội tà dâm vào ngày

phán xét, các bạn mặc những bộ quần áo đó. Chúa Jêsus phán, “Hễ ai nhìn một người đàn bà, mà ham muốn nàng, thì trong lòng đã phạm tội tà dâm với nàng rồi.” Và cho dù chị em không biết thế nào đi nữa, tội nhân đó sẽ trả lời vì tội tà dâm, và chị em là người đã phơi bày nó. Các chị là Cơ-đốc nhân, các chị không hổ thẹn sao? Các chị nên hành động giống như các con gái của Đức Chúa Trời.

¹⁰⁰ Và anh em là người đàn ông, các thành viên của hội thánh, các chấp sự, thậm chí các mục sư truyền đạo, mà sẽ cho phép những người vợ của các anh làm điều đó, anh em nên là con trai của Đức Chúa Trời. Điều đó nghe có vẻ không giống như cách cư xử của một người con của Đức Chúa Trời với bản chất của Cha mình trong người. Sợ nói điều gì đó bởi vì tổ chức sẽ đuổi anh em ra ngoài. Đúng vậy.

¹⁰¹ Đa-ni-ên đã có ý định trong lòng rằng ông sẽ không làm ô uế sự đầu tư của mình. Ông đã có mục đích, “Cho dù thế gian thế nào đi nữa, nhà vua giàu có thế nào, và ông ấy cố gắng làm cho tôi ra khỏi việc thế gian thế nào đi nữa, tôi sẽ không làm điều đó. Tôi sẽ không làm ô uế khoản đầu tư của mình.”

¹⁰² Hỡi thế giới Cơ-đốc giáo, đừng làm ô uế sự đầu tư của anh chị em vào Sự sống Đời đời. Anh chị em sẽ làm ô nhiễm nó.

¹⁰³ Đa-ni-ên đã có ý định rằng ông sẽ không làm điều đó. Nó đã được đền đáp, bằng cách cứu mạng sống của ông khi ông bị ném vào hang sư tử. Sự đầu tư của ông thực sự đã được đền đáp.

¹⁰⁴ Dân Hê-bơ-rơ đã xác định rằng họ sẽ không thờ phượng một thần tượng. Và nó đã được đền đáp, bằng cách cứu sống họ trong lò lửa hực.

¹⁰⁵ Rồi đến Si-môn Phi-e-rơ, một người Pha-ri-si tốt bụng đã được cha ông dạy dỗ, rằng ngày đó sẽ đến mà—mà Đấng Mê-si sẽ đến. Suốt qua các thời đại, người Do Thái đã trông đợi điều đó. Và không nghi ngờ gì rằng cha ông đã nói với ông, “Con trai...” Tôi—tôi đã đọc một câu chuyện nhỏ lần nọ, về điều đó, có thể là hư cấu. Tôi không nói nó là xác thực.

¹⁰⁶ Nhưng ông nói, “Ta đã trông đợi thì giờ của Đấng Mê-si đến.” Và nói, “Ta—ta—ta biết rằng trước khi thời điểm đó đến, sẽ có

tất cả các loại chủ nghĩa, những điều giả dối đang xảy ra. Nhưng, hỡi con trai, như một người Hê-bơ-rơ, chúng ta được dạy dỗ, như những người Hê-bơ-rơ, tin các vị tiên tri của chúng ta, vì Lời của Chúa đến với các đấng tiên tri, và chỉ người mà thôi. Chúa phán, ‘Ta chẳng làm điều gì mà Ta không bày tỏ điều đó cho các đấng tiên tri của Ta trước.’ Và Đấng Mê-si này, theo Môi-se, ‘Chúa là Đức Chúa Trời của các ngươi sẽ dấy lên một đấng tiên tri giữa các ngươi, trong số các anh em của các ngươi, giống như ta.’ Và Đấng Mê-si sẽ không phải là một nhà giáo dục. Ngài sẽ không phải là một giáo phái. Ngài sẽ là một tiên tri, và Lời của Chúa sẽ ở cùng Ngài.”

Anh-rê đã nghe Giảng nói về một đấng đang đến như vậy, “Đấng Rửa Tội.”

¹⁰⁷ Nhưng rồi, một ngày kia, chính Si-môn đã bước vào sự Hiện diện của Chúa Jê-sus người Na-xa-rét này. Và ngay khi Ngài nhìn ông, Ngài phán, “Tên ngươi là Si-môn, và ngươi là con trai của Giô-na.” Ngài đã đưa ra một hợp đồng đúng đắn nhanh chóng. Ông biết đó là Đấng Mê-si. Đó là lời Kinh Thánh được chứng thực trong thời của ông, Đấng Mê-si. Làm thế nào những người khác không thấy điều đó?

¹⁰⁸ Có một người đang đứng, tên là Phi-líp, người đã đi khoảng mười lăm dặm quanh núi, đến với một người tên là Na-tha-n-ên. Họ đã có những buổi học hỏi Kinh Thánh với nhau. Có lẽ cuộc trò chuyện của họ là điều gì đó giống như thế này, khi ông tìm thấy ông ấy ở dưới gốc cây, đang cầu nguyện. Ông nói, “Na-tha-n-ên.” Dĩ nhiên, là một quý ông đi theo Chúa Jê-sus; bất cứ người nào đi theo Chúa Jê-sus sẽ là một quý ông. Vì vậy ông thấy ông ấy đang cầu nguyện; ông—ông đã đợi một lát. Nhưng anh em để ý, ông không bao giờ nói chuyện với ông ấy về những lùm cây ô-li-ve của ông hay đại loại như vậy. Ông đi thẳng đến dấu hiệu, “Hãy đến, xem Đấng mà chúng ta đã tìm thấy: Jê-sus người Na-xa-rét, con trai của Giô-sép.”

Nói, “Vậy thì, có thể có điều gì tốt lành đến từ Na-xa-rét chẳng?”

Ông nói, “Hãy đến, xem.”

109 Đó là câu trả lời tốt nhất mà bất cứ người nào khác có thể đưa ra. “Hãy đến, tự tìm thấy. Đừng ngồi nhà và chỉ trích. Hãy đến, tự mình điều tra.”

110 Trên đường đi, cuộc trò chuyện của họ có thể là như thế này. Có lẽ Na-tha-na-ên đã nói, “Anh biết đấy, chúng tôi đã trông đợi một Đấng Mê-si, trong nhiều năm. Anh biết đấy, Phi-líp, chúng ta đã nghiên cứu điều này thế nào.Ồ, tôi tin nếu Đấng Mê-si đến, Đức Chúa Trời sẽ kéo những hành lang trên Thiên đàng và thả những hành lang vĩ đại giáng xuống, cầu thang ngay trên sân đền thờ lớn (của chúng ta) nơi Cai-phe có thầy tế lễ thượng phẩm của chúng ta ở, và Ngài sẽ phán, “Ta ở đây.”” Thấy không? Nhưng đó không phải là cách Kinh Thánh nói Ngài sẽ đến.

111 Ngài sẽ chỉ đến theo cách Kinh Thánh đã nói. Ngài đã đến trong một vị tiên tri giống như Môi-se đã có, một người bình thường, một người chân chân.

112 Để ý, và khi ông đến trong sự Hiện diện của Đấng Mê-si, và Ngài đang ở trong hàng hoặc cầu nguyện cho người đau, hay bất cứ điều gì Ngài đang làm. Chúng ta thấy rằng Đấng Mê-si nhìn qua ông, và nói, “Kìa một người Y-sơ-ra-ên trong người không có chút chi dối trá.”

113 Bây giờ anh em có thể nghĩ đó là bởi vì ông đã ăn mặc theo cách đó. Nhưng, hãy nhớ, tất cả những người phương Đông đều ăn mặc giống nhau, đầu đội khăn xếp và để râu, vân vân. Anh em nhớ, Chúa Jê-sus cũng đã bước đi với họ, trên đường đến Emma-út, suốt cả ngày đường, sau sự sống lại của Ngài, và họ thậm chí không biết Ngài. Ngài đã ăn mặc giống như vậy.

114 Vì vậy chúng ta thấy rằng trong sự Hiện diện vĩ đại này của Ngài, ông nói, “Thưa Thầy.” Người trẻ tuổi tốt đẹp Hê-bơ-rơ này nói, “Thưa Thầy, Ngài biết tôi khi nào? Khi nào Ngài từng biết tôi, biết tôi là một—một người Y-sơ-ra-ên, và chân thật, danh tiếng mà tôi có chẳng? Ngài chưa bao giờ thấy tôi trước đây. Làm sao Ngài biết tôi?”

115 Và Ngài phán, “Trước khi Phi-líp gọi ngươi, khi ngươi ở dưới cây đó, Ta đã thấy ngươi.”

116 Ngài đã đưa ra một hợp đồng. Sấp dưới chân Ngài giống như người trẻ tuổi này đã làm, nói, “Thưa Thầy, ngài là Con của Đức Chúa Trời. Ngài là Vua của Y-sơ-ra-ên.” Tên của ông bắt tử ngày nay.

117 Có một người phụ nữ nhỏ bé, tôi có thể nói về người ấy bởi vì những người phụ nữ đang đứng gần đó. Người phụ nữ trẻ này không giống như các chị. Nàng đã có một—một cáo buộc đạo đức chống lại nàng, với giáo hội. Có lẽ đứa trẻ nào đó đã bị đuổi ra đường, sai trật. Có lẽ cha mẹ nàng đã không quan tâm đến nàng. Nàng là người lai Do Thái và dân Ngoại; nàng là người Sa-ma-ri.

118 Hãy nhớ, chỉ có ba chủng tộc người, nếu Kinh Thánh của chúng ta là đúng.

119 Và Chúa tha thứ cho tôi thậm chí đã nhắc đến “nếu” Nó đúng. Nó đúng. Đó là Chính Đức Chúa Trời. “Ban đầu đã có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” “Hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

Vì vậy người phụ nữ trẻ này bị xua đuổi.

120 Trước tiên, tôi có thể giải thích về dân tộc của Cham, Sem và Gia-phết. Bây giờ chúng ta, dân Ngoại, chúng ta là những người ngoại giáo trong thời của họ, chúng ta đang thờ phượng những thần tượng, nhưng người Do Thái và dân Ngoại đang tìm kiếm một Đấng Mê-si. Và Ngài chỉ đến với những ai đang tìm kiếm Ngài.

121 Đôi khi ngày nay, chúng ta nói chúng ta đang tìm kiếm Ngài, và đặt hàng triệu và hàng tỷ đô la vào các thứ, và xây dựng các tổ chức từ thiện và các thứ. Tôi tự hỏi. Và những nhà truyền giáo đang chết đói trên cánh đồng truyền giáo, tôi biết họ, ở ngoài đó rao giảng tối nay, mà không có một đôi giày. Chúng ta đặt hàng triệu và hàng triệu đô-la vào những điều vô nghĩa, và rồi, tại sao, những hành động của chính chúng ta lên án lời chứng của chúng ta.

122 Nhưng ở đây người phụ nữ trẻ này, như chúng ta biết, nàng là một người Sa-ma-ri. Chúa Jê-sus đã ở trên đường đến Giê-ri-cô, ở dưới Giê-ru-sa-lem. Nhưng Ngài đã đi vòng quanh Sa-ma-ri và

đến một thành phố tên là Sy-kha, và sai các môn đồ vào để mua lương thực, thực phẩm. Và trong khi họ đi khỏi, người phụ nữ trẻ này đến lấy nước, và Ngài—Ngài phán với nàng, “Hãy cho Ta uống.”

123 Và nàng nhìn quanh, thấy Ngài là một người Do Thái, nàng nói, “Không phải theo thông lệ mà Ngài hỏi tôi điều đó.” Nói, “Ngài là người Do Thái.”

124 Ngài phán, “Nhưng nếu người biết người đang nói chuyện với Ai, người sẽ xin Ta cho uống. Ta cho người nước người không đến đây để kéo.”

125 Vì vậy cuộc trò chuyện tiếp tục, về tôn giáo, cuối cùng Ngài đã tiếp xúc với đời sống của nàng. Ngài phán, “Hãy đi gọi chồng người và đến đây.”

Nàng nói, “Tôi không có chồng.”

126 Phán, “Người đã nói sự thật. Người đã có năm đời chồng, và người mà người đang sống với bây giờ không phải là chồng người.”

127 Bây giờ một vài ngày trước khi ở đó, các giáo sư và giáo sĩ của thời đó, những người mà lẽ ra phải biết rõ hơn, nói, “Ngài là Bê-ên-xê-bun. Ngài làm điều đó bởi một tà linh.” Họ phải trả lời hội chúng của họ. Vì vậy họ bịa đặt, nói, “Đó là một tà linh.”

128 Và Chúa Jêsus phán, “Ta sẽ tha thứ cho người về điều đó,” sự chuộc tội đã không được thực hiện. “Nhưng khi Đức Thánh Linh đến để làm điều giống như vậy, nói chống lại Điều đó sẽ không bao giờ được tha thứ,” và chúng ta biết điều đó đã xảy ra khi Titus, sau khi họ đã chối bỏ Đức Thánh Linh, Titus đã đốt đền thờ và tản lạc dân Do Thái đến khắp nơi trên thế giới. Và bây giờ họ đang nhóm lại, đang làm ứng nghiệm lời Kinh Thánh.

Bây giờ, để ý, bây giờ người phụ nữ trẻ này.

129 Khi mà, những người Do Thái đó đã thấy điều đó được thực hiện, và gọi Nó là, “một linh xấu, một tà linh,” Kinh Thánh nói, “gọi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, đang làm công việc, là một Thánh Linh ô uế, một ma quỷ,” giống như một thầy bói hay một người xấu xa nào đó.

130 Và rồi, nhanh chóng, người phụ nữ này đã biết khác hẳn. Khi Ngài phán, “Hãy đi kiểm chồng người.”

Nàng nói, “Tôi không có chồng.”

131 Ngài phán, “Người đã nói thật, vì người có năm đời chồng, và người mà người đang sống với, không phải chồng người.”

132 Hãy nhìn điều này. Nàng nói nhanh, “Thưa Ngài, tôi nhận biết Ngài là một Đấng Tiên Tri.” Nên nhớ, họ không có tiên tri trong gần năm trăm năm. Ma-la-chi là tiên tri Hê-bơ-rơ cuối cùng. “Chúng tôi, chúng tôi biết rằng Đấng Mê-si đang đến, và đây sẽ là sự xác nhận của Đấng Mê-si. Chúng tôi biết, khi Ngài đến, đây là những gì Ngài sẽ làm.”

Chúa Jê-sus phán, “Ta là Đấng phán cùng các người.”

133 Và nàng đã có một hợp đồng. Ừ-m. Và nàng đi vào thành phố, gieo rắc Tin lành, rằng nàng đã tìm thấy Đấng Mê-si. Nàng đã có Sự sống Đời đời bởi vì nàng đã tin nơi Ngài. Làm sao nàng biết được? Nàng đã thấy sự xác nhận của lời Kinh Thánh được bày tỏ bởi Ngài.

134 “Chúng ta biết điều đó, khi Đấng Mê-si đến. Bốn trăm năm nay chúng ta không có một vị tiên tri nào, và, khi Ngài đến, đó sẽ là người kế tiếp xuất hiện. Bây giờ khi Ngài đến, chúng ta sẽ biết Ngài, và Ngài làm điều tương tự.”

135 Nói, “Ta là Người ấy.” Nàng đã có một hợp đồng. Nàng đã quan tâm đến điều đó.

136 Ni-cô-đem. Vài phút nữa, để kết thúc bây giờ. Ni-cô-đem, một giáo sĩ, khoảng tám mươi tuổi. Ông đã tin chắc rằng có điều gì đó về Chúa Jê-sus mà khác hẳn với người khác, vì vậy ông muốn có một hợp đồng. Vì vậy ông đã đến vào ban đêm, vì hợp đồng ấy, và ông thấy ngân hàng mở cửa cho việc kinh doanh. Ừ-m.

137 Nó luôn luôn mở. Nó mở ra tại một bữa tiệc. Nó mở ra trên đường phố. Nó mở ra bất cứ nơi nào có người nào sẵn sàng để làm kinh doanh, hợp đồng này và người mà nắm giữ nó.

Ông tìm thấy ngân hàng đang mở cửa. Ông đã có một hợp đồng.

¹³⁸ Bây giờ chúng ta biết, trong Lu-ca 24:49, sau khi Chúa Jê-sus đã chọn các môn đồ của Ngài, họ là những người nắm giữ hợp đồng Sự sống Đời đời. Vì vậy bây giờ, anh em biết đấy, trong một hợp đồng bảo hiểm thông thường, họ luôn trả cổ tức. Vì vậy họ đã được chấp nhận và được chọn bởi Chúa Jê-sus, vì vậy họ đi lên Giê-ru-sa-lem, chờ đợi cho đến Ngày lễ Ngũ tuần, để nhận được phần lãi tức của họ. Và nó đã được đền đáp, với phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, và quyền năng để bày tỏ Chúa Jê-sus Christ.

¹³⁹ Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Chính thống giáo, bất kể bạn là ai, mà tự xưng là Cơ-đốc nhân, tại sao anh em không làm giống như vậy? Anh em tin vào Chúa Jê-sus Christ và trở thành một thành viên của giáo hội, tại sao anh em không đi lên lễ Ngũ Tuần, nhận được sự quan tâm của mình, quyền năng của Đức Thánh Linh! Những người nắm giữ hợp đồng họ đã đưa ra điều đó. Bạn cũng có thể, nếu bạn tin điều đó và thực sự tin nó.

¹⁴⁰ Phi-e-rơ nói với họ, nói, “Lời hứa dành cho các ngươi và con cái các ngươi, cho họ là những người ở xa, thậm chí bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.” Họ muốn biết phải làm gì. Ông nói, “Hãy hối cải, mỗi người trong các ngươi, và chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jê-sus Christ để được tha tội mình, và các ngươi sẽ nhận lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh.” Đó là một lời hứa.

¹⁴¹ Vì vậy, nếu anh em chỉ là một người xưng tội, tối nay, và chưa bao giờ nhận được cổ phần của mình, tại sao anh em không mang theo hợp đồng của mình, tối nay, để tôi nói chuyện với anh em một lát. Hãy quỳ gối với tôi trong vài phút và tìm hiểu xem nó có phải vậy không. Hãy chân thành về điều đó. Nó sẽ được đền đáp ngay bây giờ, nếu anh em thực sự nắm giữ một hợp đồng. Ngài sẽ nhận ra hợp đồng, đức tin của anh em, nếu anh em nói nó ở trong Đức Chúa Trời. Nếu nó ở trong Đức Chúa Trời và trong Lời Ngài, và không phải trong giáo hội hay một tín điều giáo phái nào đó, nhưng chỉ tin vào Chúa Jê-sus Christ, nó sẽ được đền đáp. Ngài biết hợp đồng của Chính Ngài.

¹⁴² Mang một nhân vật khác vào, chỉ trong chốc lát. Có một người Hê-bơ-rơ giàu có khác đã gặp Chúa Jê-sus một ngày sau

khi Ngài chết, chôn, và sống lại.

¹⁴³ Nếu có một người Hê-bơ-rơ ở đây, tối nay, hay bắt kẻ bạn là ai, Ngài bị đóng đinh không phải vì lý do nào ngoài những gì bạn có thể gặp Ngài ngay tại đây, cũng giống như—như quan cai trị trẻ tuổi giàu có đã gặp Ngài. Nếu các bạn muốn có một hợp đồng, Ngài ở đây để làm việc kinh doanh.

¹⁴⁴ Có một người tên là Sau-lơ, và người đó đã được dạy dỗ trong tất cả những sự dạy dỗ và truyền thống vĩ đại của dân tộc mình. Ga-ma-li-ên là giáo sư của ông, một trong những giáo sư Hê-bơ-rơ tốt nhất thời đó. Và Sau-lơ rất sốt sắng về điều này, cho đến nỗi ông đã ném đá Ê-tiên, hoặc làm chứng cho Ê-tiên, hoặc chấp nhận điều đó. Giữ áo khoác của những người đó, trong khi ông chấp nhận, có thẩm quyền từ thầy tế lễ thượng phẩm để ném hết thầy dân sự họ, về hợp đồng đó, vào tù, bởi vì ông đã được các trưởng lão của mình kể, rằng, “Người Này không phải là tiên tri. Không có gì với Người này ngoài một kẻ cực đoan.” Và ông có những lá thư trong túi, đang đi xuống, bởi vì ông nghe nói có một số người ở dưới thành Đa-mách, đang nắm giữ hợp đồng đó. Và họ đã thu hút sự quan tâm về điều đó, và họ thực sự đang làm các việc.

¹⁴⁵ Và thầy tế lễ thượng phẩm nói với ông, “Sau-lơ, ngươi là một người có lòng sốt sắng. Hãy nhận lấy thẩm quyền này, từ ta, đi xuống đó và bắt giữ mọi người trong họ, bởi vì họ không có gì ngoài những người không nhất quán, không có gì với họ. Hãy đi xuống và trói họ lại, và ném họ vào tù. Người phải giết họ, giết họ, đúng thế. Hãy đi bắt họ!”

¹⁴⁶ Sau-lơ nói, “Thưa cha thánh, thưa ngài, đáng tôn, tôi sẽ đi.” Ông đã đi xuống.

¹⁴⁷ Trên đường đi xuống, ông đã đi khoảng mười một giờ trong ngày, gần đến thành phố. Đột nhiên, từ trên trời đến Trụ Lửa, giáng xuống ông. Và ông ngược lên nhìn, và có Trụ Lửa đó trước mặt ông.

¹⁴⁸ Bây giờ để chứng minh điều đó cho anh em. Ông là người Hê-bơ-rơ, và ông sẽ không bao giờ thờ phượng bất cứ điều gì hay gọi bất cứ điều gì là Chúa, trừ khi ông biết đó là Chúa. Và ông biết,

như một giáo sư dưới thời Ga-ma-li-ên, rằng Thiên sứ của Chúa, là Logos đã đi ra từ Đức Chúa Trời, mà là Đấng Christ đã dẫn dắt họ qua đồng vắng, ở trong hình dạng của một Ánh Sáng, một Trụ Lửa. Và khi Nó giáng xuống ông, và ông nhìn lên và thấy Nó ở đó, ông nói, “Lạy Chúa.” Bây giờ, ông sẽ không bao giờ gọi điều gì ngoài Điều đó, Chúa. Nhưng, là người Hê-bơ-rơ, ông biết rằng Đó là Đức Giê-hô-va. Đó là lý do ông có sự mặc khải, có thể nói rằng Chúa Jêsus của Tân Ước là Đức Giê-hô-va của Cựu Ước. Đó là sự mặc khải của ông, vì ông đã thấy Đức Giê-hô-va. Và ông nói, “Lạy Chúa, Ngài là Ai?”

149 Ngài phán, “Ta là Jêsus, và thật khó cho các ngươi đá vào những mũi ghim nhọn.” Và ông đã nhận lấy một hợp đồng.

150 So sánh hai người với nhau. Một người Hê-bơ-rơ trẻ tuổi giàu có muốn giữ những truyền thống của họ; một người khác đã được thuyết phục. Một người trong họ đã thấy Ngài như một con người, rằng Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt để chết và cất đi tội lỗi.

151 Huyết của chiên con và các thứ, sự sống đã ở trong đó, không thể đến trên người tin, bởi vì đó là sự sống của một con chiên, nó không có linh hồn trong đó, một đời sống động vật. Nhưng đây là chính Đức Chúa Trời, và, rồi chúng ta được sinh ra bởi Thánh Linh đó, chúng ta là con trai và con gái của Đức Chúa Trời, Sự Sống mà đã ở trên Cửa Lẽ của chúng ta.

So sánh hai người với nhau.

152 Đã thấy Nó được chứng thực, rằng Đức Chúa Trời đã ở trong Đấng Christ. Cũng Trụ Lửa đó đã mang dân sự Ngài qua đồng vắng, và mang họ đến đó, nuôi dưỡng họ suốt cả ngày. Hãy nhớ, khi Chúa Jêsus còn ở trên đất, Ngài đã phán, “Ta đến từ Đức Chúa Trời, và Ta đi về cùng Đức Chúa Trời.” Ngài là Trụ Lửa đã đem con cái đi qua đồng vắng.

153 Kinh Thánh nói, rằng, “Môi-se đã coi trọng sự giàu có của Đấng Christ lớn hơn của cải xứ Ê-díp-tô.” Ông đã bỏ xứ Ê-díp-tô, để đi theo Đấng Christ.

154 Khi Ngài ở đây, Trụ Lửa đó được tượng trưng trong Ngài, Đức Chúa Trời. Ngài phán, “Vì bằng Ta không làm các công việc của

Cha Ta, thì đừng tin Ta. Những công việc nói cho các người biết Ta phải làm gì. Nếu Ta không làm điều đó, thì đừng tin điều đó. Nhưng nếu các người không thể tin Ta...”

Họ nói, “Ngài—Ngài là một người đang tự làm cho Ngài là Đức Chúa Trời.”

¹⁵⁵ Ngài phán, “Nếu các người không thể tin Ta, như một Người, hãy tin các công việc. Chúng làm chứng về Ta.” Thấy không?

¹⁵⁶ Bây giờ, khi Ngài đã chết, được chôn, đã sống lại, đã thăng thiên, ở đây chúng ta tìm thấy Ngài lần nữa trong Trụ Lửa đó. Ngài đã đến từ Đức Chúa Trời, và đã đi về cùng Đức Chúa Trời.

¹⁵⁷ Ngài vẫn là Đấng giống như vậy, cùng một Đấng bây giờ. Để ý, chắc chắn, cùng một Đấng mà Ngài đã có.

¹⁵⁸ Và khi Phao-lô, hay Sau-lơ lúc ấy, nhận ra rằng Đức Chúa Trời Giê-hô-va, Trụ Lửa của Cựu Ước, đã gọi chính Ngài là Jêsus, ông đã đưa ra hợp đồng của mình. Ông đã sẵn sàng cho điều đó lúc đó.

¹⁵⁹ Thật là một quyết định nông nổi cho quan cai trị trẻ tuổi đó! Thật là một...Làm thế nào chàng phải có...Điều gì, làm thế nào chàng có thể làm điều đó? [Băng trống—Bt.]

¹⁶⁰ Các bạn sẽ đổi điều gì cho linh hồn của mình? Sau khi tất cả các tòa nhà của các bạn, và các bạn—các bạn để lại nó cho những người thân của mình tranh chiến, và mọi thứ, còn linh hồn đó và bạn sẽ ở đâu? Hãy nhớ, các bạn sẽ ở nơi nào đó, hàng ngàn năm kể từ tối nay. Đây có thể là lúc để các bạn đưa ra quyết định của mình.

¹⁶¹ Để ý một sai lầm nông nổi của chàng thương gia này...Thật là một—thật là một thương gia tội nghiệp, cố gắng giữ lấy một truyền thống, khi điều đó đã được chứng minh với chàng và được chứng thực rằng Đây là Sự sống Đời đời, và chàng đã làm chứng giống như vậy bằng cách hỏi Chúa Jêsus về điều đó.

¹⁶² Phao-lô đã tiếp nhận nó. Chúng ta biết ông ấy xuất thân như thế nào. Giống như dân sự thời đó, họ thích quan điểm phổ thông, và sự ngợi khen của con người thay vì tôn vinh Đức Chúa Trời. Phao-lô không quan tâm đến sự ngợi khen của con người. Ông muốn có sự tôn vinh của Đức Chúa Trời.

163 Chúng ta hãy theo dõi chàng trai trẻ này chỉ một lát trước khi chúng ta kết thúc. Chúng ta hãy đi theo chàng. Chúng ta tìm thấy nơi tiếp theo, rằng, chàng trẻ tuổi này, anh em biết điều gì đã xảy ra với anh ta không? Anh ta không bao giờ trở nên một kẻ bần cùng, vì làm điều này. Anh ta không bao giờ trở thành một người ăn xin trên đường phố. Anh ta đã gia tăng hàng hóa. Anh ta đã gạt bỏ cơ hội.

164 Nhiều lần, người ta ngày nay sẽ cười nhạo và chế giễu Đức Thánh Linh, rồi tiếp tục và gia tăng công việc của họ. Anh em biết đấy, xin lỗi về cách diễn đạt này...Nhưng khi họ cười, nói, “Ồ, nhìn kia, xem tôi này! Nếu có điều gì với Nó, đấy, tại sao, nó đã xảy ra với tôi, điều gì đó sẽ xảy ra với tôi.”

165 Anh em biết đấy, có một—một—một câu châm ngôn, rằng, “Những kẻ ngu dại sẽ bước đi với đôi giày có móng guốc nơi mà các Thiên sứ sợ hãi giẫm lên.”

166 Người cai trị trẻ tuổi này trên thực tế đã làm điều đó. Thấy không? Chàng đã phạm một—một sai lầm khủng khiếp, và chúng ta thấy rằng điều đó không bao giờ cản trở công việc của chàng. Chàng đã giàu có. Chàng trở nên được nhiều người ngưỡng mộ hơn, có nhiều hàng hóa hơn. Chúng ta thấy, sau một thời gian ngắn, chàng đã có rất nhiều cửa cái đến nỗi thậm chí chàng phải xây dựng những nhà kho mới để chứa những thứ đó.

167 Và bởi vì hội thánh đã chối bỏ Đức Thánh Linh, trong những ngày sau rốt này, nó đã giàu có lên. Và bây giờ anh em đang đi vào Hội đồng Giáo phẩm, hoàn toàn chính xác những gì Kinh Thánh đã nói anh em sẽ làm. Bây giờ anh em thật sự là Lao-đi-xê, “giàu có và gia tăng cửa cái,” thật chính xác như chàng trai trẻ đó.

168 Ông là một hình bóng của giáo hội, chối bỏ. Phao-lô là một hình bóng của người tin nhận. Cả hai đều có cơ hội, như anh chị em, và tôi có tối nay.

169 Chàng đã trở nên giàu có. Hội thánh cũng vậy, Thời đại Lao-đi-xê, gia tăng cửa cái. Và nên nhớ, chàng đã trở nên rất vĩ đại, cho đến khi chàng trở nên rất nổi tiếng, cho đến khi ngay cả

những vị vua, những người vĩ đại, bắt đầu đến. Và chàng đã tổ chức một bữa tiệc lớn, một lần.

¹⁷⁰ Và có một người nắm giữ chính sách Sự sống Đời đời tại chỗ bán hàng của ông, và chúng ta thấy rằng ông đang nằm ở cửa ra vào. Ồ, chàng có thể quét một số mảnh vụn cho ông. Chàng đã có cơ hội một lần nữa, một người làm chứng, La-xa-rơ làm chứng cho chàng. Nhưng chàng chỉ quét những mảnh vụn đi, “Ồ, ồ, tôi sẽ thử điều này, lấy một cái này, hay bất cứ thứ,” anh em biết đấy. Đó là về thái độ của năm 1964. “Ồ, tôi sẽ giúp một chút. Chừng đó được rồi, cứ để ông ấy đi, đấy.”

¹⁷¹ Nhưng ông đã nắm giữ hợp đồng. “Những người có lòng khó khăn,” Ma-thi-ơ 5 nói với chúng ta ấy là người đó, “thì Nước Thiên đàng là của những kẻ ấy.”

¹⁷² Chàng ta cứ gia tăng của cải, và ngày càng trở nên quan trọng và được ưa thích hơn, và một người quan trọng, nhưng cuối cùng đến lúc chàng phải trả hết. Cuối cùng điều đó đã đến. Trên thế gian chàng đã nhận được nhiều. Chàng đã có một lễ tang lớn, không nghi ngờ gì. Thầy giảng giáo phái lớn đến, có lẽ đã nói những lời tuyệt vời về chàng. Họ có thể treo cờ rủ. Những thương gia tốt bụng đã mang ông đến nơi chôn cất. Nhưng Kinh Thánh nói, “ở âm phủ,” hậu quả sự chối từ hợp đồng Sự sống Đời đời của chàng.

¹⁷³ “Trong địa ngục đang bị đau đớn, ông ngược mắt lên.” Và ông đã nhìn qua phía bên kia vực sâu lớn, mà Chúa Jêsus đã phán không có người nào đã từng hay sẽ từng vượt qua, và ông đã tìm thấy người có hợp đồng bảo hiểm của Sự sống Đời đời, được an ủi, ở phía bên kia. Cả hai người. Một người đã tiếp nhận Nó. Cả hai đã được lợi tức của họ. Người lượm bánh vụn hưởng lợi tức của mình. Còn bây giờ người giàu có trở thành kẻ ăn xin, “Hãy để người có hợp đồng đó trở lại và chạm môi tôi với một—một ít nước, vì những ngọn lửa này đang hành hạ tôi.”

¹⁷⁴ Đừng phạm sai lầm giống như vậy, hãy thương gia. Anh em là con người hay chết giống như họ đã có. Anh em phải đưa ra quyết định. Hãy đầu tư ngay bây giờ. Hãy chắc chắn điều đó. “Hãy làm cho sự lựa chọn của anh em, sự kêu gọi chắc chắn.” Chọn ra một trong những hợp đồng.

175 Hãy xem chỉ—chỉ một hoặc hai phút nữa, nếu anh em có thể. Khi Môi-se, người đã từ bỏ, là một vị vua của Ai Cập, một Pha-ra-ôn, coi trọng sự sỉ nhục của Đấng Christ. Pha-ra-ôn nhìn họ như một đám người lấm lem bùn đất, nhưng Môi-se nhìn họ như dân sự với một lời hứa.

Anh em nhìn họ thế nào, hỡi dân sự của Đức Chúa Trời?

176 Môi-se đã nhận được lợi tức. Hãy quan sát những người hộ quan tài của ông. Kinh Thánh nói họ là “những Thiên sứ.” Tại sao? Không ai khác có thể đưa ông đến nơi ông đang đi. Họ là những người hộ tang của ông.

177 Đã có Ê-li trong thời đó mà tất cả phụ nữ cắt tóc của họ, giống như Bà Kennedy và họ ngày nay. Về mặt họ, một Giê-sa-bên. Một vị vua và tất cả dân sự đi theo thế gian; giáo hội cũng vậy. Và Đức Chúa Trời đã sai đến một tiên tri, tên là Ê-li, để lên án điều đó. Sau khi ông đã già và mệt mỏi, ông sẵn sàng về Nhà, thậm chí ông không phải chết. Lợi tức của ông, cũng đến, Đức Chúa Trời đã sai xuống một xe ngựa và một số con ngựa, và mang ông về Trời.

178 Ê-tiên, người đứng tại Tòa Công luận, đã nói ra với họ và nói, “Ồ, các ngươi cứng cổ, lòng và tai chẳng cắt bì kia, từ chối hợp đồng, các ngươi luôn nghịch lại Đức Thánh Linh hoai. Tổ phụ các ngươi thế nào, các ngươi cũng thế ấy.” Ở sự chết của ông, ông đã có lợi nhuận. Ông ngược lên và thấy các tầng Trời mở ra, Chúa Jê-sus đang đứng bên phải.

179 Moody, những ngày cuối cùng, khoảng một trăm năm trước, là một người thợ đóng giày Chicago, hầu như không thể viết tên mình. Báo chí gửi người đến để phỏng vấn Moody, một lần nọ. Chức vụ của ông quá nổi bật, họ muốn thấy ông đã đưa lên báo điều gì đã làm nên điều đó; về Moody là gì, ông phải là loại thầy giảng như thế nào, và một thầy giảng năng động. Vì vậy họ đã sai đến một người phỏng vấn, để viết bài xã luận của họ. Và Moody thậm chí không thể đọc nó sau khi họ viết nó, vì vậy người quản lý của ông phải đọc nó cho ông. Và ông nói...

180 Đây là cách mà bài xã luận đã viết. Nó nói, “Tại sao ai cũng muốn đi nghe Dwight Moody giảng, nó chẳng có gì hơn để có

thể nói.” Nói, “Điều đầu tiên, ông ta là người xấu xí nhất mà tôi từng thấy, đầu hói và râu dài thông.” Và nói, “Ông cao to như—như chiều cao của mình.” Và nói, “Khi ông ấy cố gắng giảng, ông ấy không thể đọc. Và ông ấy rên rĩ khi ông ấy giảng, nói chuyện bằng giọng mũi, và nói ngọng ngịu.”

¹⁸¹ Khi nghe qua, Ông Moody chỉ nhún vai, và nói, “Chắc chắn là không. Họ đến để xem Đấng Christ.” Chính là vậy. Cho dù những người chỉ trích thế nào đi nữa, ông đã nắm giữ một hợp đồng.

¹⁸² Và khi ông sắp chết, và bác sĩ nói, “Đó là cái chết đã ập đến, Ông Moody à.”

¹⁸³ Ông đứng dậy, ông nói, “Ông gọi đây là sự chết à? Đây là ngày đăng quang của tôi.” Thấy không? Ông đã nắm giữ hợp đồng.

¹⁸⁴ Người bạn tốt của tôi, Paul Rader. Khi tôi còn trẻ, tôi đã—tôi đã được phong chức trong giáo hội Báp-tít Truyền giáo, và Paul Rader cũng là một nhà Truyền giáo Báp-tít, vì vậy, Fort Wayne, khi tôi thường đi nghe ông giảng. Sau đó, đi qua đây trên Bờ biển phía Tây và gặp rất nhiều rắc rối, và rắc rối về tài chính cho đến khi ông bị bệnh, cuối cùng dẫn đến bệnh ung thư, và ông sắp chết. Ông và Luke đã đi với nhau suốt cuộc đời, gắn bó với nhau như con trai tôi và tôi.

¹⁸⁵ Vì vậy khi Paul sắp chết, Viện Kinh Thánh Moody đã gửi xuống một nhóm bốn người, và họ đang đứng ở đó. Paul có khiếu hài hước. Và ông đã...Quyền năng nhỏ bé...Viện Kinh Thánh Moody nhỏ bé, với ban hát này, đã được gửi xuống đó, hay một nhóm tứ tấu, và họ đang hát, *Chúa Ôi, Cho Tôi Gần Ngài, Càng Gần Chúa Hơn*.

¹⁸⁶ Paul quay qua và ném tấm khăn trải giường ra khỏi người. Ông nói, “Ai sắp chết, tôi hay các anh?” Thấy không? Ông nói, “Hãy đứng dậy, và hát cho tôi nghe một số bài hát Phúc âm hay và sống động.” Và họ bắt đầu hát:

Chính chỗ thập tự nơi Đấng Cứu Rỗi treo mình,
Nay tôi kêu khóc xóa muôn tội trắng tinh;
Bởi Huyết bôi tâm tôi thanh sạch an bình;
Vinh hiển thay Danh Ngài!

¹⁸⁷ Paul nói, “Em tôi ở đâu, Luke?” Luke ở trong phòng bên cạnh. Anh không muốn thấy anh trai mình chết. Nói, “Bảo cậu ấy đến đây.”

¹⁸⁸ Vì vậy Luke bước vào. Nhiều người trong anh em biết anh ấy, một người to chắc nịch. Ông bước vào. Paul đưa tay ra, đang nằm trên giường, và nắm tay Luke và ngược lên nhìn mặt anh, nói, “Luke à, chúng ta đã đi một chặng đường dài với nhau. Nhưng hãy nghĩ về điều đó, Luke; trong năm phút nữa anh sẽ đứng trong sự Hiện diện của Chúa Jêsus Christ, mặc lấy sự công bình của Ngài.” Nắm lấy tay em trai mình, hợp đồng của ông đã được trả đủ.

¹⁸⁹ Cụ Tiến sĩ Bosworth, đã ở đây lần cuối cùng, với tôi, vừa rồi đã lần cuối cùng, tám mươi bốn tuổi, vừa trở về từ châu Phi. Tôi đã có một cuộc gọi để “đến Miami.” Tôi đã làm mòn lốp xe của mình, gần như, để đến đó. Nói, “Ông ấy sắp chết.” Tôi vội vàng đến với ông ấy. Tôi biết ông là một người có hợp đồng bảo hiểm. Tôi đi xuống.

¹⁹⁰ Tôi đi vào phòng ở đó. Anh chàng đầu hói nhỏ bé kia giơ hai cánh tay lên, đôi cánh tay nhỏ bé gầy guộc của ông. Tôi chạy đến với ông và sắp mặt xuống, và kêu lớn, “Cha tôi ôi, cha tôi ôi, là những xe ngựa và lính kỵ của Y-sơ-ra-ên!” Đặt tay ông trên tôi và chúc phước cho tôi.

Tôi nói, “Anh Bosworth, tôi có thể cầu nguyện cho anh không?”

Nói, “Không.” Nói, “Tôi không bị đau.”

Tôi nói, “Chuyện gì vậy, Anh Bosworth?”

Nói, “Tôi sắp về Nhà.”

¹⁹¹ Tôi nói, “Tôi biết điều đó.” Và tôi nói, “Tôi muốn hỏi anh đôi điều, Anh Bosworth.” Tôi nói, “Khi nào là thì giờ vĩ đại nhất trong đời sống của anh và chức vụ của anh? Anh đã hầu việc Đức Chúa Trời trước khi tôi được sinh ra. Chúng ta đã ở trên những cánh đồng truyền giáo với nhau. Chúng ta đã ở trong những cơn bão, trên không trung và trên biển cả. Anh đã đứng bên cạnh tôi khi tôi nhìn thấy ma quỷ ở mọi phía, và những kẻ phù thủy. Và thật

là xúc động mạnh khi chúng ta thấy Đức Chúa Trời làm họ bị liệt khi đứng đó. Cảm giác hồi hộp lớn nhất trong đời anh là gì?”

¹⁹² Ông ấy nói, “Ngay bây giờ.” Ông đang chuẩn bị rút tiền mặt trong hợp đồng của mình. Ông ấy nói, “Tất cả những gì tôi đã sống cho, Anh Branham, là Chúa Jêsus Christ, và bất cứ phút nào Ngài sẽ bước vào cửa để mang tôi về Nhà.”

¹⁹³ Vâng, đó là những người nắm giữ chính sách mà đã cho mọi thứ họ có, và đầu tư nó vào Viên Ngọc quý giá lớn. Mời các bạn cũng sẽ đầu tư, tối nay, trong khi chúng ta cúi đầu chứ?

¹⁹⁴ Tôi không thể thấy khắp hết cử tọa. Tôi không biết điều gì... bao nhiêu, hay ai đang nhìn xem, trong phạm vi của vô tuyến truyền hình tối nay. Tôi sẽ hỏi các bạn, thưa các bạn, đừng đề đây là những lời vô ích. Các bạn là người phàm. Các bạn phải chết. Các bạn biết điều đó. Và có thể là trước buổi sáng thì giờ của các bạn sẽ đến. Tôi không phải...một người không nhiều về sự thuyết phục; và, bởi vì Chúa Jêsus đã phán, “Tất cả những kẻ Cha đã ban cho Ta sẽ đến.” Nếu có một chỗ trong lòng cho hợp đồng đó, tối nay, mời anh em sẽ không chấp nhận Nó chứ? Hợp đồng đó là Đấng Christ, hợp đồng dâng hiến tình yêu của Đức Chúa Trời dành cho anh chị em, Lời Ngài trở nên sống động trong lòng anh chị em, làm cho anh chị em trở nên một phần của Ngài. Ngài là Lời. Hãy chấp nhận Ngài vào trong đời sống của mình. Các bạn sẽ làm điều đó, và làm sự đầu tư tuyệt vời này chứ?

¹⁹⁵ Theo như tôi có thể thấy, tôi không thể nhìn thấy ngoài cách tôi khoảng mười bộ, hay mười lăm tấc. Tôi sẽ yêu cầu anh em giơ tay lên nếu anh em muốn nhận một trong những hợp đồng Sự sống Đời đời. Nói, “Tôi muốn có nó, Anh Branham. Cứ nhớ đến tôi trong lời cầu nguyện của anh. Anh không thấy bàn tay tôi, nhưng Đức Chúa Trời thấy.”

¹⁹⁶ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, câu chuyện đơn sơ, thô sơ, nhưng có thật này của cuộc sống. Con đã nói điều đó theo cách này, Chúa ôi, bởi vì dân sự, những người kinh doanh, sẽ hiểu điều đó nhiều hơn theo cách là điều gì đó được đại diện ở đây trên trái đất. Đó là lý do con gọi nó là một hợp đồng. Xin tha thứ cho con nếu con đã sai trong việc gọi nó như vậy. Vì, bây giờ

chúng con đang ở trong một—một thời điểm thật thiêng liêng, nơi mà không nghi ngờ gì rằng có nhiều người đang suy nghĩ nghiêm túc bây giờ, biết rằng họ cũng phải trả giá cho bất cứ thứ gì họ có ở đây, và họ thấy nó có ý nghĩa gì với việc bác bỏ.

¹⁹⁷ Bây giờ, người thanh niên đó, như con biết, có lẽ rất nổi tiếng giữa dân sự, chàng ta vẫn ở trong nhà thờ, chàng đã giữ các điều răn, chàng không phạm tội tà dâm, hay trộm cắp, hay làm những điều đó, nhưng trong lòng chàng biết rằng mình không có Sự sống Đời đời. Xin làm cho những người đó, Chúa ôi, những người đang cố gắng gặp Ngài, vì Sự sống Đời đời, chỉ với những đặc điểm đạo đức đó, xin cho họ tối nay nhận được lời mời, và cứ ở lại tại chỗ, và nói, “Lạy Chúa, con sẽ làm bất cứ điều gì mà Ngài yêu cầu con làm.” Xin nhậm lời, Chúa ôi.

¹⁹⁸ Họ là tất cả của Ngài bây giờ. Con giao phó mọi sự cho Ngài. Và nếu hạt giống đã rơi xuống bất cứ đâu, Chúa ôi, trên bất kỳ mặt đất nào, bất cứ hạt giống được định trước nào, trong nhiều năm đã đói khát, nó có thể đã rơi xuống nơi nào đó tối nay. Xin cho họ nhận được Sự Sống, Cha ôi, vì con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus Christ.

¹⁹⁹ Và với đầu chúng ta cúi xuống liên tục, tôi sẽ mời Anh Pearry, nếu anh ấy muốn, lên đây và ở lại, đảm nhận phần còn lại của buổi nhóm.

64-0314 Sự Đầu Tư
Khách sạn Beaumont
Beaumont, Texas Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org